Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31239
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">>

nunc differo: q. alijs locis opportunior a sunt: Nunc satis est deinon fuisse summo ingenio uiros attigisse ueritatem ac pene tenuisse: nisi eos retrorsus infucata prauis opinibus consuetudo rapuisset: quia & deos esse alienos opinabantur: & ea: quem usum hominis deus fecit: tamq̃ sensu predita essent: pro dijs habenda & colenda credebant:

VI

Nunc ad diuina testimonia transeamus. Sed prius unũ proferam. quod est simile diuino. & ob nimiam uetustatem: & quisquẽ noũ bo: ex hominibus in deos relatus est. Apud Ciceronem C Cotta pontifex disputans contra stoicos de religionibus. & uarietate opinionũ: que solent esse de dijs: ut more academicorum omnia facer & incerta: quique fuisse mercurios ait: & enũeratis per ordinem quatuor: quorum fuisse eum a quo sit argus occisus: ob eamq; cãm in egiptum profugisse: atq; egiptijs leges ac literas tradidisse: Hunc egiptij ἑρμοῦν appellant. a quo apud eos primus annus mensis id est september nomen accepit: idem opidum condidit: quod Hermopolis graece uocatur: Mercurij cognitas & fremate coluit eũ religiose: Qui tum & si homo fuit: tamen antiquissimus & instructissimus omni genere doctrinae: adeo: ut ei multarum rerum & artium scia tris megisto ognomen imponeret: Hic scripsit libros & quidem multos ad ognitionem diuinarum rerum pertinentes: in quibus maiestatem suam ac singularis dei asserit: ijsdem noibus q; appellat: quibus nos deum & patrem: Ac neque nomen eius requireret ἀρρώρρωστον esse dixit. eoq; nominis propriete non egeat ob ipsam scilicet uirtutem. Ipsius hec uerba sunt.

Cicero. Cotta.

Deus autem unus. Unus uero nomis neq; quaq; indiget Qui H est abl q; noẽ est.

Deo igitur nomen non est quia solus est: nec opus est proprio uocabulo: nisi cum discrimẽ exigit multitudo: ut in unaquamq; p̃sonam sua nota & appellatione designes: Deo aũt: quia semp unus est: proprium est nomẽ dei. Superest: ut responsis carminibusq; sacris testimonia: que sunt multa certiora: proferamus: Nam fortasse hij: contra quos agimus: nec poetis putant esse credendum: tamq̃ uana fingentibus: nec phis: q errare poterint: quia & ipsi homines fuerint: M. Varro quo nemo unq̃ doctior ne apud graecos quidẽ uixit: in libris rerum diuinarum: quos ad C cesarem pontificem maximũ scripsit: cum de xv. uiris loqueretur: sibillinos libros ait non fuisse unius sibillae: sed appellari uno nomine sybillinos: q omnis feminae vates sybille sint: a ueteribus nũcupate: uel ab unius delphidis nomine uel a consilijs deorum enũciandis. θεοῦ enim deos non θεοὺς & consilium non βουλήν. sed βουλήν appellabant. a colico sermonis grẽ. Itaq; Sybillam dictam esse quasi θεοβουλήν. Ceterum Sybillas x. numẽo

M. Varro.